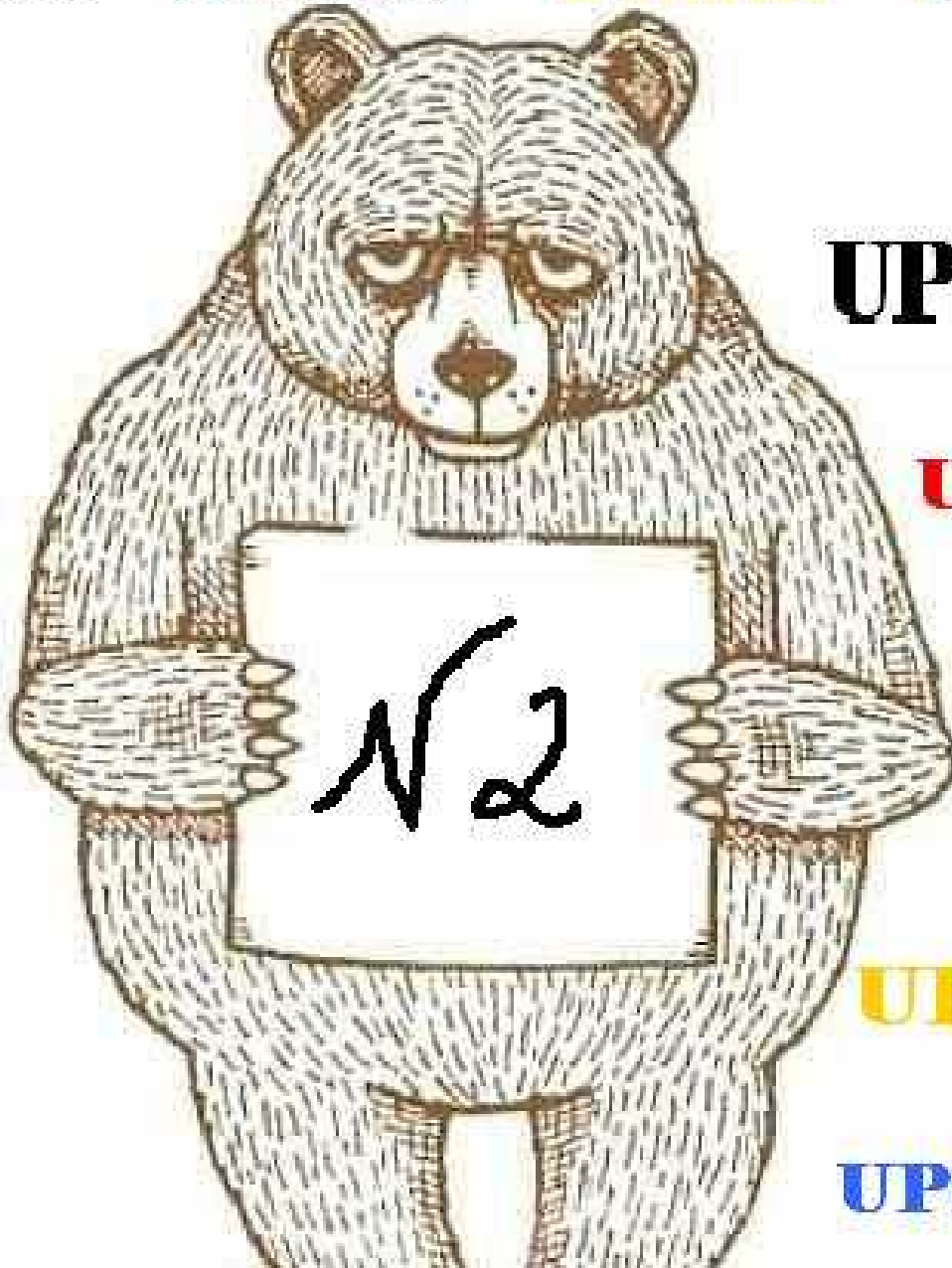

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

UPSTREAM

Шановні читачі!

Вітаємо вас з другим номером електронного журналу «Upstream», в якому ви завжди знайдете корисну та цікаву інформацію.

Цього разу ми публікуємо ваші матеріали.

Нагадаємо, що ви завжди зможете долучитися до створення наступних номерів журналу. Надсилайте свої матеріали і будьте з нами. Гуртуймося!

е-mail: dobraspravaberd@ukr.net

тел.: 097 914 32 61

© Юрій Балюк, 2011

ЧИТАЙТЕ ПРО...

філософія Upstream

Меч Демосфена с.3

літОгляд

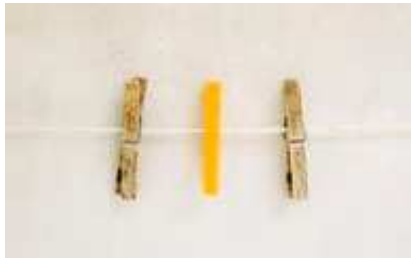
«Спокута» Іен Мак Юен с.4

Ми – Upstream

Натка Криворучко: «У людей зникла мотивація до життя та ініціативність» с.5

поезія

Мова наших сердець с.6

філософія Upstream *Меч Демосфена: купа питань*

Професор Центральноєвропейського університету Віктор Осятинський у своїй лекції «Вступ до концепції прав людини» висловив наступну думку: *«...права людини не є синонімом демократії; усе зовсім навпаки...»*.

Демократія – це влада народу.

Навіть демократична влада є примусовою і закони, нею проголошені, є не що інше, як примус. Бо відповідні народні обранці не є абсолютними переможцями, тобто є люди, які не підтримують їх, але що тут зробиш – це вибір народу – колективної більшості – а не окремої особи. І думки 20-ти, 30-ти, а то й більше відсотків населення нікому не потрібні.

Якщо громадянин порушує закон, то він одразу стає злочинцем. Якщо порушують права людини – це також порушення закону. Стоп! Невже закон і права тотожні за значенням?

Все є складним і водночас закономірним. Закономірним в прямому сенсі цього слова, адже життя будь-якого громадянина вимірюється, оцінюється законами. Якщо проголосили закон, що пенсіонер повинен отримувати не менше 1000 гривень на місяць, а у діда Юхима наразі значно менше, то він піде до відповідної установи і скаже: «Маю право...». Звучить це слово «право» і ми відчуваємо від нього сили, які нас роблять володарями свого життя і ми вимагаємо для себе усього кращого. Добре. А якщо завтра затвердять закон, що всі діди на ймення Юхими, позбавляються пенсійних виплат, тоді що? Тоді наш дід Юхим іде до

відповідної установи і кричить: «Фашисти!». І тут це слово буде доречне... Бо демократія – це влада народу, а не дідів Юхимів.

«Незнання законів не звільняє громадянина від відповідальності» – усім відома фраза нагадує про те, що меч Демосфена нависає над кожним з нас до скону життя. І що найцікавіше тут, що ми самі дозволили його підвісити над собою: демократія – це ж влада народу.

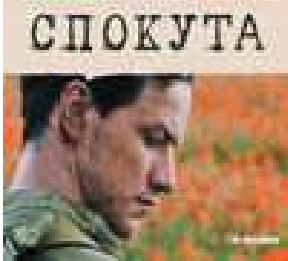
Права людини – це можливість реалізувати себе, покращити своє особисте життя, навіть, бути особистістю, але в межах допустимого, бо на противагу цьому виступає колективний розум, який не завжди є адекватним – це демократія.

Демократія – це небезпечна гра, в якій меч Демосфена може впасти і розколоти тобі череп, але у тебе є інструментарій до гри – права. Від знання цього інструментарію, від вміння ним користатись, від власної обачності залежить, чи буде той меч висіти над головою на міцній мотузці чи на гнилому ганчір'ї.

© Юрій Балюк

літОгляд

«Спокута» Іен Мак Юен

Міжнародний бестселер № 1, «Спокута», є найбільшим досягненням одного з найкращих сучасних британських авторів Іена Мак'юена. Роман отримав кілька літературних премій в різних країнах та увійшов

до шорт-листа Букера.

В цій історії, яка переплітається з роками Другої світової війни, на першому плані посідають головне місце три персонажі:

Брайоні – дівчина 13 років, яка має талант, пише п'єси, не на свої роки розумна, і намагається бути більш дорослою чим вона є, що призводить до того, що вона приймає бажане за дійсність.

Сесилія – старша сестра Брайоні, на вигляд ще лише дівчина, але серцем вже жінка, так як закохана в Роббі, хоча ховає це під маскою.

Роббі – робочий в мастку двох сестер, він не для свого віку наївний і простий, мріє стати лікарем, також закоханий в Сесилію.

Історія про злочин без покарання. Так як молодша сестра часто віддавалась своїй фантазії, то не розуміла суті багатьох речей. Брайоні ламає життя двох закоханих людей: вона зводить наклеп на Роббі, звинувативши його у згвалтуванні дівчини. Сесилія покидає дім батьків, і чекає на Роббі. Брайонні згодом, але запізно, розуміє наслідки своїх

дій, і картає саму себе, так як між нею та сестрою постала стіна ненависті. Тепер вона намагається спокутувати свій гріх і пише роман, у якому, на відміну від реального життя, робить двох головних героїв, списаних із сестри та її коханого, щасливими.

Екранізація цього роману стала подією світового значення. Фільм «Спокута» (Atonement) режисера Джо Райта, знятий за романом Іена Мак'юена, отримав головну нагороду британської кіноакадемії British Academy Film Awards (BAFTA), «Золотий Глобус» і був одним з головних претендентів премії «Оскар» за 2007 рік.

© Маша Бранденбург

Ми – Upstream

Натка Криворучко: «У людей зникла мотивація до життя та ініціативність»

Люди є різні, але, коли вони об'єднуються задля чогось певного, то це означає, що вони є спільнотою. Ми вводимо традицію спілкування апстрімерів за допомогою цього журналу. Отже, будь-хто з вас може потрапити на шпальти журналу «Upstream» та бути почутим... Кожен має шанс відчутися себе в якості відомої людини, у якій беруть інтерв'ю. Можливо, ви зараз читаете ці рядки, а вам у соціальній мережі чи на поштову скриньку прийшов лист із пропозицією відповісти на декілька питань... Цього разу творчий колектив зупинив свій погляд на 21-річній Наталці Криворучко з Івано-Франківська.

— Перша твоя думка, коли ти прокинулася сьогодні?

Тобі серйозно відповідати, чи насправді???:)) Що одіти на прес-конференцію)) А якщо серйозно: як багато добрих справ мені треба встигнути за цей тиждень.

— Конференція з приводу чого?

Про вебіари. Це моє відкриття, яке невдовзі стане дуже популярним способом спілкування людей в Україні

— То ти розробник цієї ідеї?

У нас ідея - навчати людей виборчому процесу шляхом проведення семінарів-тренінгів із залученням досвідчених експертів (типу Фесенка і т.д.) через веб-камеру.

Це економить і наші гроші (яких ми як громадська організація не маємо) і час самих експертів))

— Яка це організація?

Спілка молодих політологів.

— Яка в тебе освіта?

4-ий курс політології Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника (авт.: м. Івано-Франківськ)

— Що тобою керує, коли ти займаєшся громадською діяльністю?

Бажання спрямувати свої сили для вирішення проблем громади. До прикладу, ми побачили проблему - відсутність кадрів, спеціалістів з виборчого процесу. Але ж у нашій державі вибори проходять дуже часто. Саме тому, у нас виник такий проект - навчати людей ефективно і в межах законодавства працювати на виборах, тим самим покращувати якість самих результатів виборів плюс допомогти виборцям розібратись у потоках передвиборчого спаму.

— Передвиборчий спам, детальніше?

Коли є багато кандидатів і море їхньої агітації, а людині важко розібратись.

— Крім цього напрямку чим ще захоплюєшся?

Незабаром буду робити серію передач на радіо про дітей з притулку.

— Чим тебе цікавлять сироти?

Вони ізольовані від суспільства, хочу їх ресоціалізувати.)

— Що тобі не подобається в суспільстві?

Мене турбують суспільні проблеми та проблеми моєї громади. Вважаю, у сучасній цивілізованій державі кожен громадянин має свідомо брати відповідальність не лише за себе, свої вчинки, але й за людей, що проживають поруч, допомагати і підтримувати соціально незахищеним верствам суспільства.

На жаль, на сьогодні можемо спостерігати протилежну картину: суспільство, молодь, під впливом багатьох чинників (маскульт, агресивна реклама, перенасичення інформацією тощо) деградує, сім'я перестала бути осередком святості і доброго виховання, у людей зникла мотивація до життя та ініціативність. Саме тому, такі соціальні проекти, як Апстрім допоможуть молодим людям виробити власну візію на процеси, що відбуваються в державі та не загубитись серед масових потоків, які щоденно поглинають людство.

— Твої побажання апстрімерам?

Учасникам Апстріму хочу побажати віри у власні сили. Повірте, варто задати руху для вирішення тієї чи іншої суспільно важливої проблеми, і вам на допомогу потягнуться люди звідусіль. Формуйте свою територію розвитку - навчайтесь, працюйте, кохайте і теплі усмішки на обличчях людей завжди супроводжуватимуть вас!!!!

© Юрій Балюк

поезія

Мова наших сердець

Рычит мое сердце и трепетно бьется,
Толь буря нас ждет или горе коснется,
Как в мощном бою протекает по жилам,
Горячая кровь... Нет, не кровь зацепила.
Как горько душе! Миновать не сумею,
То чувство, что так меня осенило,
Ненастья не ждала, а кто его ждет,
Наверное, есть здесь красивый подвод.
Так горько, так тошно и так одиноко,
Плыву за теченьем, не достать горизонта,
Смотрю я на небо, а солнце все тоже,
Тогда почему рвется сердце мое?
Как – будто устало, как – будто умрет.
Мгновенье и здесь оставляет свой ритм,
Незрячее сердце и тихие крики...

© Маша Бранденбург

Прелесть жизни не забуду,
И ночами спать не буду,
Раздражает сердца стук,
Падающей капли звук.

Так тихо гаснет жизнь во мгле,
Все меньше смысла в новом дне,
В этом мире я изгой,
Не так, как все – другой.

© Mentos

Шановні читаті! Журнал «Upstream» є некомерційним проектом, тому творчий колектив сподівається на вашу підтримку і намагатиметься якомога швидше видавати нові випуски.

Також, ми приймаємо оголошення.

Дякуємо, що Ви з нами!

Контакти:

e-mail: dobraspravaberd@ukr.net

тел.: 097 914 32 61 (Юрій)

www.dobr.ucoz.ua

vkontakte.ru/im#/club27011674